

G Ł O S PARAFIALNY

Parafia p.w. Świętego Krzyża w Jaworznie-Jeleniu
ul. Zwycięstwa 33 43-608 Jaworzno
konto: 95 1020 2528 0000 0502 0157 8137

Numer 66 27 czerwiec 2010 <http://www.parafiajelen.pl> e-mail: gazetka.jelen@op.pl

Kancelaria Parafialna czynna: wtorek: 16⁰⁰ – 17³⁰ czwartek: 16⁰⁰ – 17³⁰ sobota: 8³⁰ - 10⁰⁰

Biblioteka Parafialna : w każdą środę 16⁰⁰ - 18⁰⁰

Zamyślenia nad Słowem Bożym

Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli! Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywni służcie sobie wzajemnie! Bo całe Prawo wypełnia się w tym jednym nakazie: Będiesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. A jeśli u was jeden drugiego kąsa i pożera, baczcie, byście się wzajemnie nie zjedli. Oto, czego uczyć: postępujcie według ducha, a nie spełnicie pożądania ciała. Ciało bowiem do czego innego dąży niż duch, a duch do czego innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody, tak że nie czynicie tego, co chcecie. Jeśli jednak pozwolicie się prowadzić duchowi, nie znajdziecie się w niewoli Prawa. Ga 5,1.13-18

Wolność, jeden z najcenniejszych darów w jakie uposażył Pan Bóg człowieka. Tak wielki, że kiedy człowiek poprzez grzech tę wolność utracił, Bóg w Jezusie Chrystusie uwolnił go i przywrócił pierwotny blask ludzkiej wolności. Apostoł Paweł zachęca Galatów i nas, abyśmy w tej wolności się zakorzenili i trwali, zdecydowanie odrzucając pojawiające się, często bardzo natrętne i ponętne pokusy powrotu do stanu niewoli. Wolność jest przestrzenią, w której najowocniej rozwija się ludzkie życie i Boża łaska. Nie można jej jednak zamienić w przestrzeń ludzkiej samowoli i hołdowaniu zachciankom ludzkiej cielesności. Dzięki wolności, wykorzystując ciało, jego możliwości, należy owocnie w miłości służyć innym. Sprawy ciała, cielesności należy podporządkować prawu ducha, jego przewodnictwu. Czy codziennie dziękuję Panu Bogu za dar wolności? Czy dziękuję, że utracona wolność w wyniku grzechu, została mi przywrócona w Jezusie Chrystusie? Czy nie mylę wolności z samowolą, robieniem tego, co mi się żywnie podoba, a co nie koniecznie podoba się Panu Bogu, a często bardzo Mu się nie podoba? Czy przestrzeń mojej wolności coraz pełniej wypełnia i przenika miłość? Czy szanuję przestrzeń wolności drugiego człowieka? Czy nie sprowadzam mojego bliźniego do roli "łakomego kąska", aby go przy nadarzającej się pierwszej, lepszej okazji pożreć i nasycić głód mego egoizmu? Czy w moim życiu prawo ciała jest podporządkowane prawu ducha? Czy wykorzystując moją cielesność w miłości służę innym? Czy nie hołduje ciału spełniając lekkomyślnie i bez żadnych ograniczeń jego kaprysy i zachcianki? Czy dbam roztropnie o dobrą kondycję mojej cielesności, świadom, że wówczas będę mógł jak najowocniej wykorzystać ją w służbie miłości?

Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Diecezji Sosnowieckiej

Koło nr 18 w Parafii Św. Krzyża w Jeleniu

Strona internetowa Stowarzyszenia Rodzin Katolickich: www.rodzina.iap.pl

Zadania rodziny chrześcijańskiej

W poprzednich artykułach omówiliśmy trzy z czterech podstawowych zadań rodziny:
1. [tworzenie wspólnoty osób](#). 2. [służba życiu](#). 3. [udział w rozwoju społeczeństwa](#).
4. [uczestnictwo w życiu i posłannictwie Kościoła](#). Teraz wyjaśniamy zadanie czwarte:

UCZESTNICTWO W ŻYCIU I MISJI KOŚCIOŁA

Rodzina chrześcijańska jest powołana do budowania Królestwa Bożego w dziejach, poprzez udział w życiu i posłannictwie Kościoła. To Matka-Kościół rodzi, wychowuje, buduje rodzinę chrześcijańską, wypełniając wobec niej zbawczą misję otrzymaną od Pana. Głosząc Słowo Boże, Kościół objawia rodzinie chrześcijańskiej jej prawdziwą

tożsamość, to, czym ona jest i czym powinna być wedle zamysłu Pana; sprawując sakramenty, Kościół wzbogaca i umacnia rodzinę chrześcijańską łaską Chrystusową, ażeby ją uświęcić na chwałę Ojca; poprzez głoszenie z nową mocą nowego przykazania miłości Kościół pobudza i prowadzi rodzinę chrześcijańską do służby miłości, aby naśladowała i przeżywała tę samą miłość oddania i ofiary, którą Chrystus żywi dla całej ludzkości. Rodzina chrześcijańska jest powołana do brania żywego i odpowiedzialnego udziału w posłannictwie Kościoła w sposób sobie właściwy i odrębny, czyli oddając siebie samą na służbę Kościołowi i społeczeństwu w tym, czym jest i co czyni, jako *głęboka wspólnota życia i miłości*. Rodzina chrześcijańska jest wspólnotą, której więzy zostały odnowione przez Chrystusa przez wiarę i sakramenty, jej udział w posłannictwie Kościoła winien dokonywać się *na sposób wspólnotowy*: a więc wspólnie, małżonkowie *jako para*, rodzice i dzieci *jako rodzina* winni przeżywać swoją służbę dla Kościoła i dla świata. Powinni być w wierze jako „jeden duch i jedno serce”. Rodzina chrześcijańska buduje również Królestwo Boże w dziejach poprzez samą codzienną rzeczywistość, określoną i wyznaczoną przez jej *warunki życiowe*: a więc poprzez *miłość małżeńską i rodzinną* — przeżywaną w jej nadzwyczajnym bogactwie wartości i wymogów pełni, wyłączności, wierności i płodności — wyraża się i realizuje udział rodziny chrześcijańskiej w misji prorockiej, kapłańskiej i królewskiej Jezusa Chrystusa i Jego Kościoła: miłość i życie stanowią zatem rdzeń zbawczego posłannictwa rodziny chrześcijańskiej w Kościele i dla Kościoła.

Stowarzyszenie Rodzin Katolickich

Bez Boga człowiek nie wie, dokąd zmierza i nie potrafi nawet zrozumieć tego, kim jest.(...) Dyspozycyjność wobec Boga otwiera na dyspozycyjność wobec braci oraz wobec życia pojmowanego jako solidarne i radosne zadanie."
Benedykt XVI (ENCYKLIKA CARITAS IN VERITATE)

Odpust parafialny - Imieniny parafii

W ciągu roku liturgicznego każda parafia przynajmniej raz przeżywa uroczystość odpustową. W tym dniu w sposób szczególny czci się patrona parafii, czyli są to jakby imieniny parafii.

Dziś obchodzimy odpust w parafii! Jeszcze do niedawna ogłoszenie proboszcza o odpuście parafialnym poruszało całą parafię i mobilizowało wielu ludzi. Specjalnie sprzątano kościół, przygotowywano wszystkie obrazy, sztandary i chorągwie na uroczystą procesję. Nie mogło zabraknąć orkiestry i dziewczynek sypiących kwiaty. Zadaniem proboszcza było zaproszenie okolicznych księży i dobrego kaznodziei odpustowego, który swoją nauką miał poruszyć ludzkie sumienia. Zapowiedź odpustu wzbudzała radość u dzieci, gdyż zbliżała się okazja zrobienia zakupów przy objazdowych straganach, zawsze pełnych świecidełek i rzeczy, których nie można kupić w normalnym sklepie. Cieszyli się dorośli, gdyż odpust stwarzał okazję do zaproszenia najbliższych i zjedzenia uroczystego obiadu. Dziś, zwłaszcza w większych miastach, wiele z tych tradycji zanika i dlatego warto przypomnieć trochę historii i znaczenie odpustów parafialnych.

Trochę historii

Odpust parafialny jest świętem patronalnym kościoła parafialnego. W pierwszych wiekach chrześcijanie nie budowali kościołów do sprawowania kultu. Eucharystię sprawowano w prywatnych domach, które nazywano Domus Ecclesiae, czyli Kościoły Domowe. Od IV wieku, po uzyskaniu wolności, chrześcijanie zaczęli budować kościoły. Były to przede wszystkim bazyliki i tzw. aedicula (mały budynek, kościółek) lub po grecku tropaion (znak zwycięstwa). Te ostatnie wznoszono na grobach lub w miejscach męczeńskiej śmierci chrześcijan. Z czasem małe pomniki i ołtarze stawały się budynkami kościelnymi. Wybór miejsca nie był więc przypadkowy. Budowano kościoły w miejscach, gdzie istniał kult świętych, zwłaszcza męczenników. Dzięki temu kościoły otrzymywały swoich świętych patronów. Troszczono się także, aby w nowym kościele znajdowały się relikwie świętego. Pierwsze kościoły przyjmowały za swoich patronów zwłaszcza Apostołów i świętych męczenników. Potem dedykowano nowe kościoły Najświętszej Maryi Pannie, a w wiekach późniejszych także Jezusowi Chrystusowi, Duchowi Świętemu oraz odwoływano się do przymiotów boskich (np. Opatrzności Bożej, Miłosierdzia Bożego) i wydarzeń zbawczych. Dzień nadania tytułu kościołowi stawał się świętem kościoła i parafii.

Święto patrona

Kult relikwii rozwinął się szczególnie w Średniowieczu. Budowa nowego kościoła, a zwłaszcza ołtarza wymagała posiadania relikwii jakiegoś świętego. Święty, którego relikwie zdobyto i umieszczono w ołtarzu w sposób naturalny stawał się patronem kościoła. Ponieważ w kościołach budowano zwykle kilka ołtarzy, w których umieszczano relikwie wielu świętych, stąd miały one wielu patronów. Dzień, w którym wspomniano w liturgii świętego patrona stał się świętem kościoła i parafii z nim związanej. W parafialne święto, oprócz uroczystej Mszy św., organizowano procesje, przedstawienia obrazujące życie czczonego świętego, urządzano wspólne zabawy i uczyły. W późniejszych wiekach uczestnictwo w święcie patrona kościoła dawało możliwość uzyskania odpustów. Wtedy też święto patronalne kościoła zaczęto nazywać odpustem parafialnym. Możliwość uzyskania odpustów zmieniła charakter parafialnego święta. Podkreślano konieczność pokuty i nawrócenia. Przed uroczystością odpustową organizowano specjalne przygotowania, gdzie ważne miejsce zajmowała spowiedź.

Święto wspólnoty

Po Soborze Watykańskim II sprawę parafialnych odpustów regulują zwykle synody poszczególnych diecezji. Zwykle podkreślają one, że święto patronalne kościoła parafialnego należy obchodzić uroczystie, zachowując dotychczasowe

zwyczaje parafialne. Należy także dążyć do wyrobienia właściwego zrozumienia odpustu u wiernych. Wymaga to skierowania całej uwagi duszpasterskiej na przeżycie duchowe święta patronalnego parafii. Zachęca się do korzystania z Sakramentu Pokuty, uczestnictwa we Mszy św., procesji oraz innych modlitwach dziękczynnych i błagalnych. Główna Msza św. celebrowana w odpust powinna być ofiarowana za wszystkich parafian. Została zachowana praktyka udzielania odpustu związana z uczestnictwem w uroczystościach parafialnych. Dla uzyskania odpustu wymagane są zwykle warunki, czyli stan łaski uświęcającej, odmówienie modlitwy Ojciec nasz i Wierzę w Boga oraz modlitwy w intencjach Ojca Świętego. Wszystkie inne zwyczaje i praktyki zewnętrzne związane z parafialnym odpustem mają znaczenie drugorzędne. Zwraca się także uwagę, że działalność różnych kramów odpustowych nie może przeszkadzać wiernym w uczestnictwie we Mszy św. Odpust parafialny, czyli święto patronalne kościoła parafialnego jest przede wszystkim świętem wspólnoty wiernych tworzącej daną parafię. To szczególnie czas łaski i Bożego miłosierdzia. To dzień, w którym każdy wierzący ma okazję doświadczyć w sposób bardzo konkretny łaski Bożej miłości, wyrażającej się w darze odpustu. W końcu daje okazję poznania świętego patrona parafii i uwielbienia Boga za jego orędownictwo i opiekę. Świętowanie odpustu parafialnego przypomina także o powołaniu do świętości każdego chrześcijanina.

Święci Apostołowie Piotr i Paweł

Jego imieniem właściwym było Szymon. Pan Jezus zmienił mu je na Piotr zaraz przy pierwszym spotkaniu: „A Jezus wejrząwszy na niego rzekł: Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz nazywał się Kefas to znaczy: Piotr»” (J 1,42). W późniejszym czasie Pan Jezus wytłumaczy Piotrowi zmianę imienia, kiedy powie do niego wprost: „Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr (czyli Skala) i Ja na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą” (Mt 16,18). Przed swoim odejściem do nieba Pan Jezus przekazał Piotrowi obiecany prymat nad Jego Kościołem w tych symbolicznych, ale dla Apostołów i Piotra zupełnie zrozumiałych słowach: „A gdy spożywali śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?» Odpowiedział Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś baranki moje». I znów po raz drugi powiedział do niego: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?». Odparł Mu: Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś owce moje». Powiedział mu po raz trzeci: «Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?». I rzekł do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego Jezus: «Paś owce moje; zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: Gdy byłeś młodszy, opasywałeś się sam i chodziłeś, gdzie chciałeś. Ale gdy się zestarzejesz, wyciągniesz ręce swoje, a inny cię opasze i poprowadzi, dokąd nie chcesz». To powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią uwielbi Boga” (J 21,1-19). Kościół święty umieszcza w tym samym dniu doroczną uroczystość św. Pawła Apostoła wraz ze św. Piotrem nie dlatego, aby go równał w prymacie z pierwszym następcą Pana Jezusa na ziemi. Chodziło jedynie o podkreślenie, że obaj Apostołowie byli współzałożycielami gminy chrześcijańskiej w Rzymie; że obaj w tym mieście oddali za wiarę swoje życie; wreszcie że Św. Paweł - „Apostoł Narodów” zajmuje wśród Apostołów wyjątkową pozycję. Zauważyła także tradycja, że obaj Apostołowie w tym samym dniu (29 czerwca) ponieśli śmierć męczeńską.

XIII NIEDZIELA ZWYKŁA 27.06. 2010 R.

- 1) Obchodzimy dzisiaj w naszej Wspólnocie Parafialnej odpust ku czci NMP Nieustającej Pomocy. Niech Maryja wyprasza u swego syna Jezusa Chrystusa wszelkie łaski dla naszej Parafii, rodzin i poszczególnych osób. Podziękowania dla ks. Andrzeja Górki za obecność wśród nas, za Słowo Boże, jakie do nas skierował w tym uroczystym dniu. Suma Odpustowa o godz. 11.00.
- 2) Zakończyliśmy rok szkolny. Przypominamy, że nie ma „wakacji” od spraw Bożych. Wszystkim wyjeżdżającym na urlop życzymy miłego wypoczynku, aby z nowymi siłami wrócić do pracy i swoich obowiązków.
- 3) We wtorek Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła. Taca z tego dnia przeznaczona jest na Stolicę Apostolską. Jest to także Dzień Papieski. Nie może zabraknąć modlitwnej więzi z Ojcem Świętym Benedyktem XVI. Msze św. w tym dniu o godz. 7.00 i 18.00.
- 4) W tym tygodniu przypada I czwartek miesiąca- modlimy się o nowe i święte powołania do kapłaństwa i stanu zakonnego. W I Piątek- wynagradzamy Najświętszemu Sercu Pana Jezusa za grzechy nasze i całego świata. Okazja do spowiedzi przed ranną Mszą św. i od g. 15.00. Wtedy też początek adoracji Najświętszego Sakramentu. Odwiedziny chorych i osób starszych z Komunią św. ks. Prob. w piątek od 8.30, natomiast ks. Adrian w sobotę od 8.30.
- 5) W pierwszą sobotę miesiąca na Mszy św. o godz. 7.00 spotyka się i modlitwie Wspólnota Żywego Różańca.

- 6) Krajowe Duszpasterstwo Nauczycieli zaprasza na pielgrzymkę nauczycieli i wychowawców na Jasną Górę w niedzielę – 4 lipca. Pielgrzymka Rodziny Radia Maryja jest natomiast 11 lipca. Zachęcamy do wzięcia w nich udziału.
- 7) Dziękujemy parafianom z ul. Zwycięstwa, za posprzątanie kościoła i złożenie ofiary na kwiaty.
W przyszłym tygodniu o tę posługę prosimy mieszkańców z ul. Zwycięstwa od nr 76 do 82 i od 77 do 93.
- 8) Przypominamy, że od przyszłej niedzieli 4 lipca, przez okres wakacji, nie będzie Mszy św. o godz. 15.00.

INTENCJE MSZALNE 28.06.- 04.07.2010 R.

Poniedziałek 28.06.10r.

7.00 + Maria Banasik- od rodziny Pluta **18.00** + Władysława Wesecka- od chrześniaka Czesława z rodziną

Wtorek 29.06.10. ŚW. APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA

7.00 + Franciszek Kula i rodzice z obu stron **18.00** + Władysława Wesecka- od pracowników PKO BP Mysłowice

Środa 30.06.10r.

7.00 + Tadeusz Nieużyła- od Stępińskich **18.00** + Antoni i Józefa Krupa

Czwartek 01.07.10r.

7.00 + Tadeusz Nieużyła- od sąs. z ul. Zwycięstwa **18.00** + Władysława Wesecka- od bratowej Kazimierzy z córką i wnukiem

Piątek 02.07.10r.

7.00 + Władysława Wesecka- od syna Mieczysława z żoną

18.00 1) + Anna Bożek- od córki Haliny z rodziną 2) W 10r.śl. pp. Chełmeckich

Sobota 03.07.10r.

7.00 + Mieczysław Majda- od brata z rodziną

14.00 Msza ślubna Justyna Kępka- Michał Lipicki

15.00 Msza św. z poświęceniem Sztandaru Związku Zawodowego Pracowników Dołowych PKW SA

18.00 W 80ur. Anieli Szal

Niedziela 04.07.10r.

7.00 W 50r.śl. Marii i Henryka Paszcza

9.00 1) + Władysława Taborska 1r.śm. i Stanisław Szklarczyk- od córki z rodziną

2) + Andrzej Karweta- od pracowników i wychowanków Domu Dziecka w Jaworznie

11.00 Chrzty

W 30r.śl. Anny i Władysława Majchrzak- od dzieci

18.00 W 25r.ur. Arkadiusza Barana- od rodziców i siostry

INTENCJE MSZALNE 05.07.-11.07.2010 R.

Poniedziałek 05.07.10.

7.00 + Tadeusz Tekiela- od ucz. pogrzebu **18.00** + Władysława Wesecka- od pracowników PKO BP w Mysłowicach

Wtorek 06.07.10.

7.00 + Władysława Gołczyk- od sąs. Lipka i Sojka, Parszywka i Michalscy

18.00 + Tadeusz Nieużyła- od sąs. z ul. Wielki Dół

Środa 07.07.10.

7.00 + Władysława Wesecka- od Mariana Weseckiego i rodziny Deszcz

18.00 + Tadeusz Nieużyła- od rodz. Gurdek

Czwartek 08.07.10.

7.00 + Tadeusz Tekiela- od rodz. Gawlik z Lewniowej **18.00** + Władysława Wesecka- od prac. PKO BP Mysłowice

Piątek 09.07.10.

7.00 + Tadeusz Nieużyła- od ucz. Pogrzebu

18.00 +Maria Banasik- od rodz. Pulitów i Maciejowskich z Czarnego Potoku

Sobota 10.07.10.

7.00 + Jan Kulczyk i Maria Kulczyk- od żony i dzieci

18.00 +Eugenia 5r.śm. i Józef Żurawik i rodzice z obu stron- od syna z rodziną

Niedziela 11.07.10.

7.00 + Karol Żurawik- od córki z rodziną

9.00 W 18ur. Bartłomieja Malary- od rodziców i siostry

11.00 Roczniki

18.00 + Helena 1r.śm. Wilkosz i jej rodzice

Następny numer „Głosu Parafialnego” ukaże się po wakacjach. Składamy gorące Bóg zapłać wszystkim, którzy przyczynili się do powstawania kolejnych numerów naszej gazetki.